

Přílohy

1)

Získat divadlo pro soubor nebylo jednoduché. Kolik velkých pánů se muselo obejít, kolik hřbetů se muselo sklonit, než dali souhlas. Horší než tihle velcí páni byly všelijaké ty menší, ale nadutější veličiny místní, především ješitní a svou mocí opojení předsedové a režiséři ochotnických spolků, jací byli v Kolíně i v Táboře, kterému vládl hloupý a nadutý pan „Záviš“. Každý ředitel, který chtěl dostat divadlo, musel se chtěj nechtěj ucházet o jeho laskavou přízeň.

Olga Spalová: *Sága rodu Budilova*, s. 174¹

2)

Jednání o rozšíření divadla v letech 1910 – 1912

* 3. 6. 1910 - žádá Kuratorium veřejné čítárny, aby při plánované přístavbě nebylo zapomenuto na čítárnu

* 6. 6. 1910 - stavební odbor projednal dokumentaci dokončenou stav. Pravdou 18. 5. 1910, schválil rozpočet ve výši 54 795 K 63 h, příspěvek spořitelny činí 25 000 K, Spolek ochotníků uhradí 9 000 K, čítárna bude společná s úřadovnou a místností pro hosta – rozpočet je psaný tužkou se škrty a opravami s původním nákladem 38 876 K zvýšeným na 54 795 K 63 h

* 15. 6. 1910 – potvrzuje Spořitelna města Tábora Spolku divadelních ochotníků, že pro stavbu přístavku byla schválena půjčka 60 000 K

* 16. 6. 1910 – předkládají Elektrárny města Tábora přibližný rozpočet na zřízení elektrického pohonu propadla ve výši 20 000 K, s tím, že nabídka platí do 16. 9. 1910 a s montáží je možno začít během 6 týdnů – 2. rozpočet byl předložen 16. 9. 1910 – zda akce realizována, není doloženo

* 4. 8. 1910 – oznamuje Spolek divadelních ochotníků městské radě usnesení výboru ochotníků z 22. 7. 1910

¹ VALENTA, Jiří, ŠRÁMKOVÁ, Vítězslava, *Místopis českého amatérského divadla 2. N – Ž*, Praha 2002, s. 538

– Spolek nesouhlasí s vyhrazením místnosti pro čítárnu v přístavku, obsáhlé zdůvodnění na 3,5 stránkách

- Spolek rovněž přijal zamítavé stanovisko k rozšíření hlediště, je nepřípustné posunovat portál, náklady by byly vysoké a nelze souhlasit s případným přikoupením sousedních pozemků (Rybová, Guttman)

- Spolek sděluje, že spořitelna potvrdila poskytnutí úvěru Spolku ve výši 60 000 K pro novostavbu přídomčí a uvádí podmínky umořování

* 5. 8. 1910 – městská rada žádá stavební odbor o nové prozkoumání návrhu s tím, že nebude řešena čítárna

* 10. 10. 1910 – žádá starosta Spolek divadelních ochotníků i nové projednání problematiky rekonstrukce divadla i s případným rozšířením hlediště do jeviště i s předpokládaným zvýšením nákladů a s případným přikoupením sousedních pozemků

* 3. 11. 1910 – sděluje stavební odbor své stanovisko, ve kterém trvá na zřízení čítárny a znovu doporučuje přepracování projektu včetně zvětšení hlediště

* 19. 12. 1910 – se dotazuje starosta dr. Kotrbelec architekta Buldry na jeho názor na dlouho diskutované názory na rekonstrukci, speciálně na rekonstrukci jen jeviště, ale i rozšíření hlediště, avšak s tím, aby jedna akce neohrozila realizaci druhé

* 20. 12. 1910 – je v městské radě projednána dlouhodobě řešená otázka úpravy hlavního vstupu do divadla. Stavitelé Klíma a Pravda předkládají dle rozhodnutí z 22. 2. 1910 alternativní řešení

- vchod do divadla lze rozšířit na 2,5 m, aniž by byla dotčena dlažba a upravit pokladnu – náklad 600 K

- rozšířit vchod na 2,5 m, odstranit stupně ve vchodu, což si však vyžádá další úpravy, schodů ke galerii i ložím – náklad 1500 K

- místnost lékaře by mohla být upravena z foyeru před lóžemi zřízením skleněné stěny nebo rabicovou příčkou s dveřmi

* 6. 1. 1911 – široce zastoupená komise projednává za účasti arch. Buldry mnoho let již diskutované otázky rekonstrukce divadla – zápis má 9 stran – účastníci komise však nedošli k jednoznačným závěrům.

- * 30. 1. 1911 – stavební odbor doporučuje řešit změny vchodu až s přestavbou divadla, o které se právě jedná
- * 1. 5. 1911 – zasílá firma Fanta a Jireš rozpočet s techn. zprávou na rekonstrukci jeviště – 6. 5. 1911 dokumentaci zasílá Spolek městské radě
- * 8. 6. 1911 – zasílá Spolek divadelních ochotníků městské radě výsledek projednání projektů – odmítá Buldrův projekt dokončený v květnu – zároveň předkládá „přehled nákladů na přístavbu dle různých návrhů a vystrojení“, který zpracoval ing. Klíma
- * během získávání podkladů a při přípravě schvalování (6. -7. 1911) byly m. j. zkoumány právní poměry o vlastnictví, udržování a správě divadla
- * 21. 6. 1911 – předkládá ing. Klíma odborný posudek dvou dříve odevzdaných projektů – od F. Buldry a ze stavebního odboru – rekapitulace dřívějších stanovisek – Buldra rozšiřuje hlediště, bourá portál, bourá zadní stěny přídomčí, vysoký sál – odhadované náklady Buldra 150 000K, stavební odbor 60 000K, z toho topení 12 000K – v závěrečném doporučení navrhuje nerozšiřovat hlediště a zřídit ústřední topení
- * 29. 11. 1911 – sděluje Spolek, že netrvá na rozšíření hlediště, žádá urychleně řešit šatny herců, místnosti pro zkoušky a zřídit topení, souhlasí s návrhem ze stavebního odboru
- * 13. 12. 1911 – souhlasné stanovisko finančního odboru k projektu stavebního odboru
- * 28. 12. 1911 – starosta sděluje Spolku, že projekt bude přeložen obecnímu zastupitelstvu, je však nutné, aby Spolek zajistil zpracování rozpočtu
- * 12. 1. 1912 – nabídka ing. Julia Jelínka pro ústřední topení
- * 30. 1. 1912 – rekapitulace s přehledem přípravy rekonstrukce
- * v únoru 1912 předkládá ing. Klíma rozpočet na alternativní úpravu vstupu do divadla na 884K a v březnu 1912 rozpočet na úpravu orchestru na 315K, která však vyžaduje snížení podlahy o 75 cm a podchycení konstrukcí
- * 3. 1912 – předkládá ing. Klíma technickou zprávu s rozpočtem dle návrhu městské technické kanceláře, včetně rozšíření hl. vstupu a nového návrhu centrálního topení od ing. R. Maška s nákladem 57 000K, pro případnou ohnivzdornou železnou oponu nutno zvažovat dalších 3 000K

* 11. 5. 1912 – rozpočet Jana Štětky na ústřední topení a větrání ve výši 7 708K²

3)

Vzpomínky na rekonstrukci 1965

Jaroslav Jaroš, tehdejší mistr stavby

Nejnebezpečnější bylo bourání v přízemí, v místech dnešních šaten s podvlékáním železných nosníků pod hořejší zdivo. Zatímco dlouhá zeď v prvním poschodí zůstala, zdivo pod ní v přízemí se muselo vybourat, podsloupit. Základy pro hlediště se musely kopat do hloubky pěti metrů. V místě byl materiál samá navážka. Neobvykle to vypadalo v květnu pětadesátého, když na stavbě pracovalo na sto dvacet lidí. Spousta řemesel, různé charaktery, s každým člověk nevyjde, tempo, to byla vzrušující doba. Lidé, kteří na divadle pracovali, dali mu, co mohli. Hlavně teď, aby se divákům líbilo, aby je hodně užili.

(Palcát – 29. 10. 1965)³

Karel Daňhel, současný ředitel⁴

Před pětáctyřiceti lety mě vlast povolala k budování a obraně prostřednictvím vojenské správy do Tábora. K obraně mi přidělila příčnou flétnu, čímž jsem měl jistotu, že jsem se stal nanejvýš mírovým vojákem. K budování zánovní lopatu a poslala mne na stavbu tábořského divadla, které bylo ve stavu zrodu a tehdy vlastně staveniště. Ve foyeru nebyla ještě dlažba, ani na sloupech obklady a my, čerství absolventi vojenské konzervatoře, jsme v zájmu vytvoření spolehlivého vztahu ke kultuře kopali kanál. Vědět, že jednou budu v ředitelské kanceláři po přívalových deštích marně vzpomínat, kudy ten kanál vede, věnoval bych zcela určitě budování divadla v roce 1964 větší pozornost.⁵

² JANKOVEC, Otakar: *Vznik a stavební proměny městského divadla*, Tábor 1998, s. 21, 23, 24

³ DIVADLO OSKARA NEDBALA TÁBOR, *Divadlo Oskara Nedbala Tábor*, Tábor 2009, nestránkováno

⁴ Brožura byla vydána roku 2009. Karel Daňhel byl ředitelem do roku 2016, dnes je ředitelkou Linda Rybáková.

⁵ DIVADLO OSKARA NEDBALA TÁBOR, *Divadlo Oskara Nedbala Tábor*, Tábor 2009, nestránkováno

Zájem obyvatelstva a spokojenost s novým stánkem kultury

... Připomeneme-li si, že první tábořské divadlo bylo postaveno v roce 1840, že na jeho místě vznikla v roce 1887 nová a dnes stojící divadelní budova, je rok 1965, kdy došlo po rozsáhlé přístavbě k slavnostnímu otevření moderního divadla třetím památným rokem.

Odpoledne se hlediště rychle zaplnilo. Přijeli hosté z hlavního města. Dostavilo se i na čtyřicet rodáků z Tábora bydlících v Praze. Zazněla Smetanova Česká píseň v pečlivém provedení tábořského Hlaholu a Bolechu za dirigování J. Harta. Poté předseda ONV Tomáš Lavička uvítal shromáždění, zhodnotil výstavbu divadla a poděkoval všem, kdo se na jejím zdárném uskutečnění podíleli a předal budovu jejímu uměleckému provozu. Slavnostním řečníkem byl náměstek ministra školství a kultury Dr. František Kahuda. Vyzvedl historický i současný význam divadla vůbec, zdůraznil jeho smysl v naší socialistické společnosti, potřebu divadla dobrého v životě člověka a popřál jeho tábořskému provozu mnoho úspěchu...

Vždy jsme s úctou i láskou vzhlíželi k naší první scéně. Národní divadlo nám bylo posvátné nejen dokonalostí svého uměleckého projevu, ale hlavně svým vlasteneckým projevem. Není divu, že se jeho činoherní soubor setkal v Táboře s tak mohutným ohlasem. Provedení Jiráskovy *Lucerny* v režii národního umělce Zdeňka Štěpánka zůstane nezapomenutelným zážitkem. Prvotřídní obsazení zaručovalo úspěch představení již předem, ale možnost být naším nejznámějším umělcům skoro na dosah, přispělo k tomu, že bylo po všech stránkách vskutku slavnostní.

(Palcát – 5. 11. 1965)⁶

⁶ DIVADLO OSKARA NEDBALA TÁBOR, *Divadlo Oskara Nedbala Tábor*, Tábor 2009, nestránkováno

Seznam obrazových příloh

- 1) Divadlo Oskara Nedbala před přestavbou roku 1937 (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 2) Divadlo Oskara Nedbala po přestavbě roku 1937 (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 3) Půdorys divadla z roku 1885 od architekta Františka Buldry (Otakar Jankovec – Vznik a stavební proměny městského divadla)
- 4) Staré divadlo používané před postavením Divadla Oskara Nedbala (Archiv Divadla Oskara Nedbala)
- 5) Interiér malého sálu před přestavbou roku 1937 (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 6) Interiér malého sálu po přestavbě roku 1937 (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 7) Interiér malého sálu dnes (Archiv Divadla Oskara Nedbala)
- 8) Jeviště Divadla Oskara Nedbala (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 9) Jeviště Prozatímního divadla (<http://muzeum3000.nm.cz/clanek/prozatimni-divadlo-vzniklo-pred-150-lety>)
- 10) Tylův dům (Ateliér Šechtl a Voseček)
- 11) Nerealizovaný návrh opony, Apotéza Jana Žižky (Brožura Divadlo Historická budova)
- 12) Strop malého sálu (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 13) Malý sál pohled shora, současnost (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 14) Velký sál (Archiv Divadla Oskara Nedbala)
- 15) Divadlo dnes, foto - noc (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 16) Divadlo dnes, foto – den (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 17) Řez divadla (Archiv Divadla Oskara Nedbala)
- 18) Požární evakuační plán (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 19) Zrekonstruovaný interiér 2019 (Web Divadla Oskara Nedbala)
- 20) Zrekonstruovaný interiér 2, 2019 (Web Divadla Oskara Nedbala)

21) Tablo divadelních ochotníků 1869 (Archiv Divadelního souboru Tábor)

22) Plakát – Casanova (Archiv Divadelního souboru Tábor)

23) Plakát – Po slunce západu

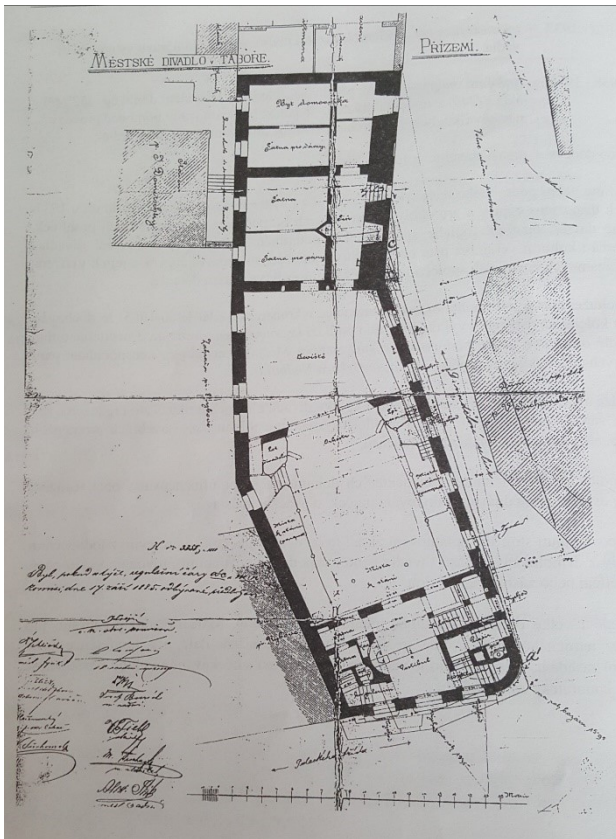
24) Plakát – Slepá nevěsta

1) Divadlo Oskara Nedbala před přestavbou roku 1937

2) Divadlo Oskara Nedbala po přestavbě roku 1937

3) Půdorys divadla z roku 1885 od architekta Františka Buldry

4) Staré divadlo používané před postavením Divadla Oskara Nedbala

5) Interiér malého sálu před přestavbou roku 1937

6) Interiér malého sálu po přestavbě roku 1937

7) Interiér malého sálu dnes

8) Jevišťe Divadla Oskara Nedbala

9) Jevišťe prozatímního divadla kolem roku 1880

10) Tylův dům

11) Nerealizovaný návrh opony, Apotéza Jana Žižky

12) Strop malého sálu

13) Malý sál, pohled shora, současnost

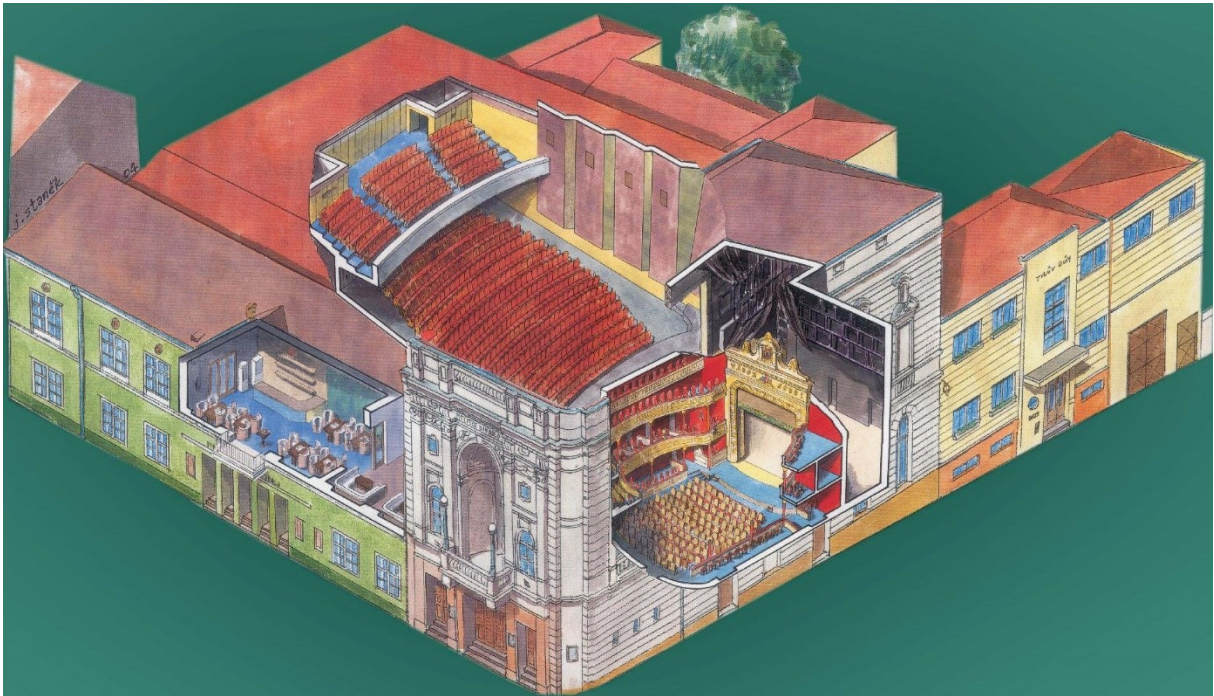
14) Velký sál

15) Divadlo dnes, noc

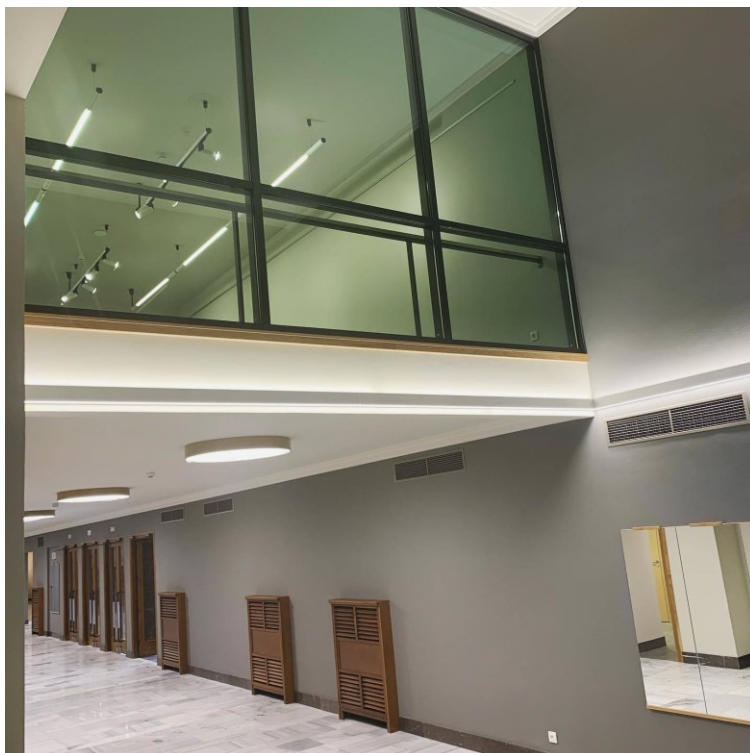
16) Divadlo dnes, den

17) Řez divadla

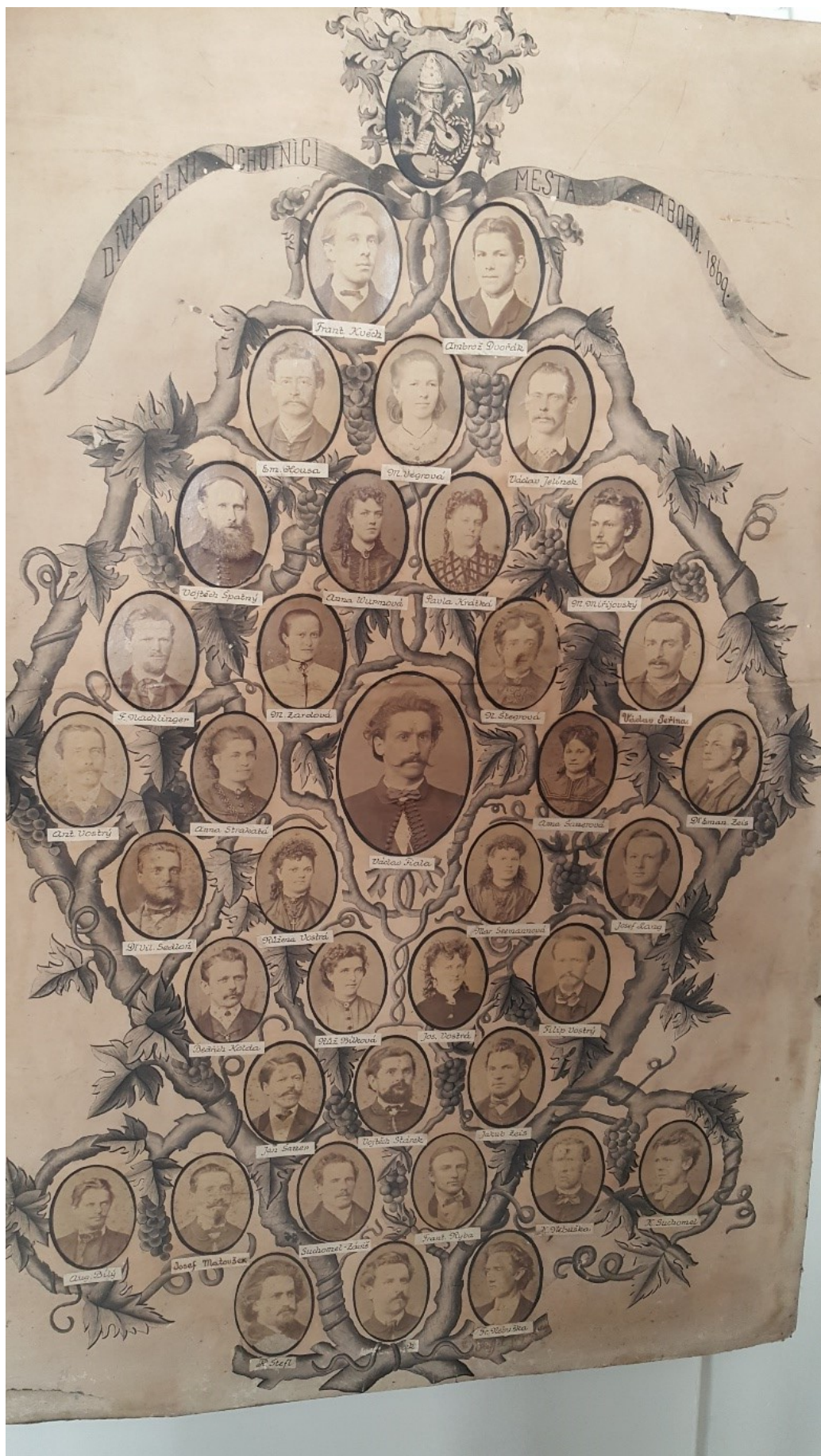
18) Požární evakuační plán

19) Zrekonstruovaný interiér 2019

20) Zrekonštruovaný interiér 2, 2019

21) Tablo divadelních ochotníků 1869

62.

V sobotu dne 2. října 1869
spořádá spolek Tábořských divadelních ochotníků
představení
ve prospěch pohořelých jižních Čech.
Casanova.
Veselohra ve 3 jednáních od Lavriera. Z francouzského přeložil J. J. Kolar.

O s o b y :

Kavalir Casanova, důstojník	p. Fr. Nebuska.
Busoni, velitel pevnosti Svato-Ondřejské v Benátské republice	p. Závís.
Fiorilla, jeho manželka	sl. Krátkých.
Kavalir Gambetto, Casanovův přítel	p. Fiala.
Rosaura, jeho nevěsta	sl. Cardova.
Karlina, záložníková neteř	sl. Vostrých.
Pippo, klíčník	p. Suchomel.
Rocco, starý vysloužilce	p. Ryba.
Správce Muranského letohrádku	p. Dvořák.

Člunář. Věžnové. Hosté. Vojáci.

oděje se v prvním a třetím jednání na pevnosti Svato-Ondřejské, ve druhém na letohrádku blíže Benátek.

K tomuto představení jsou zvláště nové obleky zhotoveny.

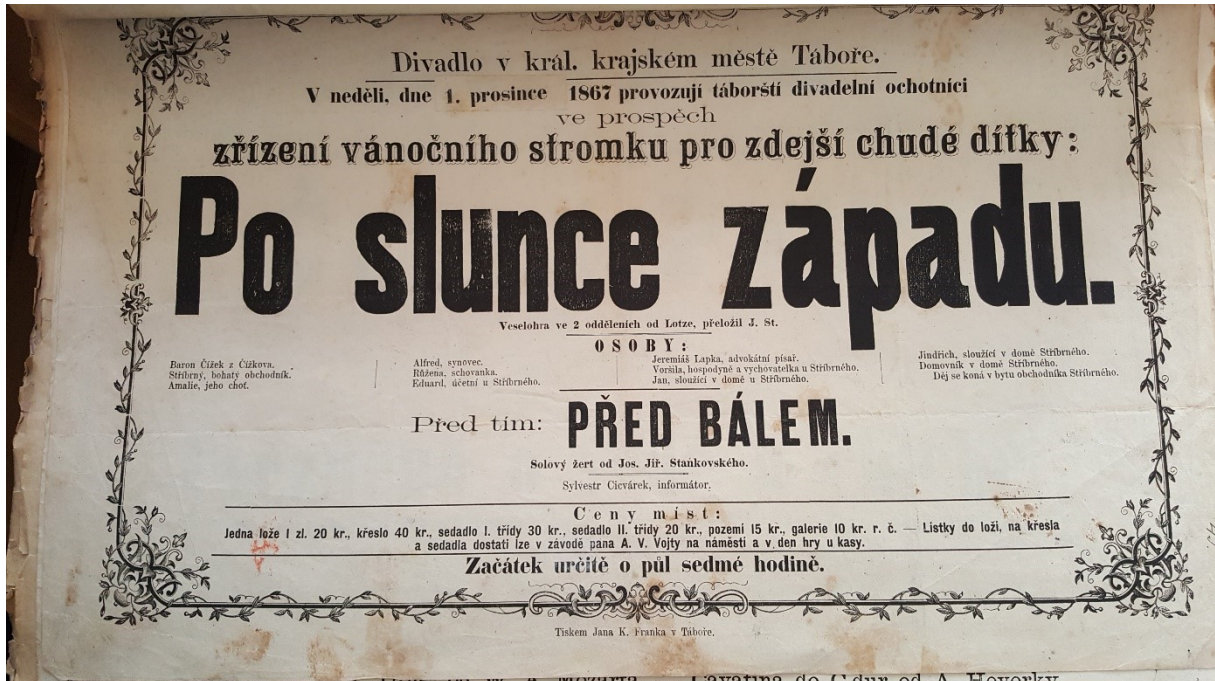
Před započtím hry přednese celý orchestr:
Ouverturu „Cikánka“ od Balfho.

Y míst: Lože I zl. 50 kr., křeslo 40 kr., I. místo 30 kr., II. místo 20 kr., pozemí 15 kr., galerie 10
Listky jsou k dostání u pana A. V. Vojty na náměstí.

Začátek v 7 hodin.

Rychlotisk Jos. Hnilický v Táboře. **K. n. p.**

22) Plakát – Casanova

23) Plakát – Po slunce západu

24) Plakát – Slepá nevěsta